

Jumalan lasten wärsyjä, matkalla.

Rainin wiha.

1. Raini on firweensä teroittanut,
Abelia vastaan,
Kun ei uhrinsa selwannut,
Armo-lasten joukkoon.

2. Sillä hän aikoo murhata,
Weljeensä ainoata,
Eikä hän kiufussa huomaakaan,
Kun murhaa Jumalata.

3. Kyllä Rainin firwes pehmenee,
Kun Jumalan ääni kuuluu,
Sun weljes weren ääni on,
Minun korwilleni tullut.

4. Kyllä Rainin matkat pitkäksi tuli,
Niistä Herran tuomiosta,
Kun weljensä weri maasta huutaa,
Sjäistä weljensä kostoo.

5. Jumala määräsi Kainin sitt'en
 Maitten kulkiaksi,
 Kun ei hän tahtonut yksin olla,
 Täällä olla sovinnossa!

6. Mutta Jesus meitä kaikkia
 Sun sanaas ymmärtämään,
 Ettemme joutus Kainin kanssa,
 Maita kiertelemään.

7. Että saamme Abelin kanssa,
 Paratiisiin tulla,
 Taiwaan ilo salihin,
 Min yljän rinnoilla olla.

8. Taiwaassa on tawaroita
 Kaikkia warten luotu,
 Sanan ja sakramentein kautta,
 Niitä on meille tuotu.

9. Taiwaassa on tähdellisyys,
 Kaikille valmistettu,
 Ken waan uskoo Jesukseen,
 On häneen puetettu.

10. Siellä on ilo, siellä on riemu,
 Loppumaton aina,

Ei siellä enää murheen pilvet,
Sydämmiä paina.

11. Täällä on Herran omien olo,
Kun tuulen läpissä hönhen,
Kun tarwitsis olla joka miehen,
Mieli suosiolla.

12. Ei Jesus muuta mieltänsä,
Se A ja O on aina,
Baikka perkele muutoksia tekee,
Ja sydämmeemme painaa.

J. M.

Nuorille ja wanhoille.

Säwel: Elämä ja ijanlaitkinen elämä.

1. Tulkaat kaikki nuoret wanhat
Herran armo pöntään,
Siellä saamme lahjojamme,
Toinen toisellemme jakaa.

2. Meillä on Herran sanan woima,
Ja pyhä henki opettaa,
Jesus itse äänen antaa,
Ja itse ottaa huiluja.

3. Rasteessa olemme vihityt,
 Jo kuninkain papeiksi,
 Uskon kanss' saimme Pyhän Hengen
 Niitä ymmärtääksemme.

4. Meitä papeiksi koulutetaan.
 Ilman rahatta ja hinnata,
 Niin ei kartu yhtään welkaa
 Päästyämme koulusta.

5. Kun koulumme on päätettyä,
 Herran oppi-lapsille,
 Silloin huutaa mestarimme,
 Tulkaat kaikki sisälle.

6. Siell' on taitom' täydellinen,
 Rakkaus ylits' vuotawa,
 Ruumisikin on hengellinen,
 Eikä se koskaan turmellu.

7. Siell' on meidän täysin määrin
 Kantaleemme kajaawa,
 Sieltä on kaikki vihamiehem'
 Näkisi ulos suljettu.

8. Siell' on Jesus kaikki kaikkis'
 Rakkaudella täytetään,

Sielum' ruumiin' riemuitseepi,
 Njån häitä wietetään.

J. M.

On taas ilmestynyt.

1. Kettuja on taas ilmestynyt,
 Herran lasten laumaan,
 Eikä se ihmettä olekkaan,
 Että paimenen ääni pauhaa.

2. Ketuilla on sanan tieto,
 Ja on niillä Herran pelkoo,
 Karitsoita ne naffelee,
 Tiineistä ei saa jekkoo.

3. Ketut on niin wiekkahia.
 Ne nakkii karitsoita,
 Eikä he uskalla tiineitä lampaita,
 Laumasta walikoita.

4. Mä sinä ystävän yhtää pelkää,
 Mä nyt yhtään sure,
 Tulee aifa sellainenkin,
 Ettei ketut pure.

5. Waikka ketut wielä purewat,
 Ei se tee niin mitään

Ruivat oksat se kaswattaa,
Ja hereillä ne pitää.

6. Mä sinä paimenta unhohda,
Se hoitaa lauman niin hywin.
Tiineet lampaat se johdattaa.
Ja karitsat ottaa syliin.

7. Hyvä paimen lampaitansa.
Hoitaa ne kotiansa.
Ruokkii niitä mannalla.
Ja kantaa olallansa.

8. Jesus on owi taiwaaseen,
Ja siitä sisään mennään.
Ei siinä auta sanan tieto,
Ei kuolleen uskon säännöt.

9. Taiwaassa wasta on hupaista,
Siellä paikat on awaroita,
Täällä ne lampaille rakentelee,
Eri karfinoita.

10. Ei sinne wuohia lasketa,
Siell' on niin ihanaista,
Waikka he salaa kulkistelee,
Taiwaan affunoista.

11. Wuohet ne tahtoo kirkkistella,
Lampaan kauneutta,
Mutta on heillä filmissään
Niin paljon sokeutta.

12. Ei wuohet paimenta tunneksaan
Joka lampaitansa hoitaa,
Waan he tarffaa lampaita,
Ei ne tee, niin mitään.

13. Lampaat ne on niin iloisia,
Ja seuraa paimentansa,
Eikä he pelkää waaroja,
Paimen on seurassansa.

14. Ollaan me waan niin iloisia,
Jesús perkeleenkin woitti,
Golgatan ristillähän meille,
Se autuuden päivä koitti.

15. Ollaan me waan niin iloisia,
Jesús on woiton herra,
Taimaan salissa yljän luona,
Kruunataan me kerran.

16. Ollaan me waan niin iloiset,
Jesús synnit kaikki maksoi,

Ja fiitetään waan paimentamme.
 Kun tuli weljeksemme.

17. Nyt on voitto puolellamme,
 Ei wäsymyskään voita,
 Kun oomme yljän omia,
 Niin kauniita ihanoita.

18. So kuu ja aurinko ujoilee,
 Niin kauniita me oomme,
 Puhtaalla silkillä puettu,
 Yljältä armaaltansa.

19. Ei meissä wirheitä olekkaan,
 Mitä on yljän omaa,
 Sanassaan Hän wakuuttaa,
 En näe yhtään wifaa.

20. Eikä nyt yllä muuta näe,
 Kun puhtaan moriamensa,
 Ja rauhallisena katselee.
 Kun sotajoukon tanssii.

J. M.
 Arvo H. Nurmen
 Tampere - Kirjasto